

## Zuzana Candigliota, advokátka

vedená v seznamu advokátů České advokátní komory pod ev. číslem: 16127

Kancelář Burešova 615/6, 602 00 Brno, Česká republika | IČ 03746933 | číslo účtu 2200755319/2010

Tel. +420 607 005 043 | E-mail [advokatka@candigliota.cz](mailto:advokatka@candigliota.cz) | Datová schránka by2wpca

---

Obvodní soud pro Prahu 2

Francouzská 19/808

120 00 Praha 2

sp. zn. 17 C 40/2017

V Brně dne 9. 3. 2018

Žalobce: nezletilý ██████████, nar. ██████████

Zastoupen: zákonnými zástupci ██████████, nar. ██████████, a ██████████, nar. ██████████,

všichni trvale bytem ██████████

Zastoupeni: Zuzanou Candigliota, advokátkou se sídlem Burešova 615/6, 602 00 Brno

Žalovaná: Česká republika, zastoupena Ministerstvem zdravotnictví, se sídlem Palackého nám. 4, 128 01 Praha 2

## Předložení odborného článku, vyjádření

Vážená paní soudkyně,

v reakci na tvrzení Ministerstva zdravotnictví, že odpovědnost státu za škodu způsobenou povinným očkováním není výslovně upravena v zákoně, předkládáme odborný článek prof. JUDr. Ivo Telce, CSc. „Spravedlivá náhrada újmy způsobené veřejným očkováním“,<sup>1</sup> který byl publikován dne 6. 11. 2017 na webových stránkách Zdravotnické právo a bioetika provozovaném Ústavem státu a práva AV ČR.

Autor dovozuje odpovědnost státu z obecných právních ustanoveních na úrovni zákona, ústavy a mezinárodní úmluvy a vypořádává se s tím, že speciální právní úprava odškodňování není nezbytná:

*„Zastavme se u ... dojmu, že nejsou-li podmínky a postupy vnitrostátně legálně zvlášť stanoveny, nelze právo na spravedlivou náhradu uplatňovat. Takový dojem by se ale přičil podstatě a smyslu lidských práv a objektivně by vedl ke krutému nebo bezohlednému závěru urážejícímu obyčejné lidské cítění. Proto by byl právně vadný; srov. § 2 odst.*

---

<sup>1</sup> <https://zdravotnickepravo.info/spravedлива-nahrada-ujmy-zpusobene-verejnym-ockovanim>

3 o. z. Takový závěr by neobstál ani z hlediska stávající úpravy deliktního práva a příkazu lidskoprávně konformního výkladu a použití deliktního (i jiného) zákonodárství, tzn. včetně analogie legis, popř. analogie iuris. Došlo by tak k hrubé právní vadě spočívající v přehlédnutí „nepřehlédnutelných“ příkazů podle § 10 odst. 1 nebo 2 o. z., jimiž je vyjádřen veřejný pořádek ve věcech právních.

Vzpomeňme na generální výkladové pravidlo ústavní konformity v podobě příkazu podle § 1 odst. 1 tzv. uvozovacího ústavního zákona č. 23/1991 Sb. (dnes v právní síle prostého zákona). Pokud jde o občanský zákoník, viz výkladový příkaz podle § 2 odst. 1, resp. též všechny výkladové příkazy podle § 2 o. z.; zejména viz zákaz výkladu a použití předpisu, který by vedl ke krutosti nebo bezohlednosti objektivně urážející obyčejné lidské cítění (vedle zákazu rozporu s dobrými mravy).

Již samo nucené podrobení se veřejnému očkování by s jistou mírou pravděpodobnosti mohlo být v některých jednotlivých případech co do eventuálních následků až kruté nad přiměřenou bolest; viz např. doživotní zdravotní postižení. Již potenciálně existující společenskou hrozbu eventuální krutosti vůči malým dětem či bezohlednosti na ně nelze jakkoli dále rozšiřovat chladně rozumovým hledáním padůvodů ke státnímu odmítnutí spravedlivé náhrady anebo ji podrobovat jakýmkoli nelidským „právním chytračením“, která by ve své podstatě a smyslu popírala zákonnou ochranu hodnoty života a zdraví jedince ve prospěch „kolektivu“ anebo se jakkoli pokoušela svědčit proti ní. Naštěstí, občanský zákoník k tomu neskýtá prostor.“

Autor upozorňuje na ustanovení § 10 občanského zákoníku, které je svou povahou kogentního charakteru a upravuje analogii legis a analogii iuris:

(1) Nelze-li právní případ rozhodnout na základě výslovného ustanovení, posoudí se podle ustanovení, které se týká právního případu co do obsahu a účelu posuzovanému právnímu případu nejbližšího.

(2) Není-li takové ustanovení, posoudí se právní případ podle principů spravedlnosti a zásad, na nichž spočívá tento zákon, tak, aby se dospělo se zřetelem k zvyklostem soukromého života a s přihlédnutím k stavu právní nauky i ustálené rozhodovací praxi k dobrému uspořádání práv a povinností.

Podle našeho názoru lze v souladu s odst. 1 (analogie legis) uplatnit na tento případ právní úpravu odpovědnosti za škodu způsobenou provozem zvláště nebezpečným, což je do obsahu a účelu velmi blízké posuzovanému případu, neboť při realizaci povinného očkování nelze předem rozumně vyloučit možnost vzniku závažné škody ani při vynaložení řádné péče, naopak se s takovými případy závažné škody předem počítá. Pro případ, že by nebyl použit odst. 1, je na místě použít odst. 2 (analogie iuris) tak, aby bylo naplněno právo na spravedlivou náhradu újmy vyplývající z čl. 24 Úmluvy o lidských právech a biomedicíně.

Požadujeme tedy po soudu, aby v tomto případě aplikoval kogentní ustanovení občanského zákoníku v § 10 odst. 1 nebo § 10 odst. 2, které nelze neaplikovat – dle čl. 95 Ústavy je soudce při rozhodování vázán zákonem a mezinárodní smlouvou.

Nezletilý ██████████  
zastoupen Zuzanou Candigliota, advokátkou

Příloha: Článek „Spravedlivá náhrada újmy způsobené veřejným očkováním“